

пази? — Какъ ще се пази, когато тѣ пакъ могатъ да го арестуватъ и да го пуснатъ въ никое време . . .

— Сила сж! — плашеше се самъ Кабака и коситѣ му настрѣхваха отъ отчаяние и страхъ. — Да свикатъ едно общоселско събрание и да протестираатъ? — Ще ги разсърдятъ повече, та втори пътъ безъ друго биха го пречукали . . . Партийната група, младежитѣ, общинскиятъ съветъ, училищното настоятелство, борческата опозиция при БЗНС, всички бѣха изпратили протестни телеграми и писма. Протестираха и отъ околийския комитетъ. Въ понедѣлникъ Караванювчето пакъ е приказвалъ въ кръчмата на Пергиша. Когато Караванювчето му донесе вестницитѣ съ отпечатанитѣ протести, вмѣсто да се зарадва и окуражи. Кабака падна върху възглавницата като сразенъ.

— Не трѣбваше, бе Петка . . .

— Какъ не трѣбваше? — скочи Караванювчето. — Че ние ако не мобилизираме тази беднота за защита, че насъ като гниди ще ни смачкатъ, какво си мислишъ ти. . . Тѣ фалиратъ, нашиятъ подемъ ги вбѣсва, но нѣма какво да правятъ.

— Смѣгнаха ни здравето, а ти думашъ, нѣма какво да правятъ. . .

— Безъ жертви не може. . .

— Жертви, ама да сж за друго, а то. . .

— Дребна работа ли е, да защищавашъ интереситѣ на 380 трудови селяни, а? Да защищавашъ собственитѣ си интереси, а?

Кабака не отговори, и само сви пепелявитѣ си рѣдки вежди. Караванювчето не забеляза това, но той остана недоволенъ и озадаченъ. Ясно бѣше: Кабака не е на мѣстото си. . .

Колкото повече мислѣше върху силата на бур-